

Si šťastná?

Gynekologička Josephine Kunnacherry sa narodila v Kerale, na juhu Indie. Je numerárkou Opus Dei. Po vyštudovaní pôsobila niekoľko rokov v Európe a v Afrike. Pred návratom späť do Indie bola riaditeľkou nemocnice v Nigérii. Od roku 1997 býva v Dillí, kde vedie sociálny projekt s názvom Rodinná zdravotná starostlivosť. Tu nám ponúka svoj príbeh.

23.02.2012

Po mnohých rokoch štúdia a práce v zahraničí som túžila vrátiť sa späť do svojej krajiny, aby som aj tu ako lekárka mohla pomáhať ľuďom. To bol môj sen, ktorý sa na moju veľkú radosť naplnil v roku 1997, keď som prišla späť do Indie. Prvé dni v Dillí som strávila behaním po celom meste a zháňaním si práce. Raz som na ulici vrazila do jednej ženy, tak som ju aspoň s úsmevom pozdravila. Ona ma prekvapila otázkou, ktorú som nečakala: „Si šťastná?“ I keď ma to zaskočilo, hneď som povedala, že určite áno. Jej odpoveď znela: „Ak si šťastná, tak mi to dokáž.“

Táto nezvyčajná konverzácia bola začiatkom môjho priateľstva s Nilishou, ktorá je hinduistka a tiež začiatkom nášho sociálneho projektu. S ňou a s ďalšími priateľmi sme v Dillí založili mimovládnu organizáciu, ktorá poskytuje základné vzdelanie o zdraví pre ženy a deti. Vybudovali sme zdravotné

stredisko vo veľmi chudobnej štvrti, kde sa dá ošetriť mnoho pacientov.

Aby sme tento projekt mali z čoho financovať, založili sme súkromnú kliniku, ktorú sme prevádzkovali dopoludnia. Všetci jej klienti vedeli, že svojimi platbami za zdravotné služby priamo pomáhajú tým, ktorí nemajú dosť finančných prostriedkov a často prispeli i viac, než bolo predpísané. Po večeroch a cez víkendy sme navštevovali množstvo domácností, kde bývali prisťahovalci. S pomocou vyše 200 dobrovoľníkov, lekárov a iných profesionálov sme mohli počas posledných rokov pochodiť viac ako 25 000 ľudí. Dobrovoľníkmi sú väčšinou mladí ľudia s rôznym kultúrnym, náboženským a sociálnym pôvodom. Spája ich však skúsenosť, že nezištná pomoc druhým prostredníctvom nášho projektu ich vnútorne obohacuje a prispieva k tomu, že sa cítia byť šťastní.

Na pokrytie nákladov na prevádzku nášho vzdelávacieho projektu je potrebné uskutočniť nespočetne veľa krokov spojených so získaním sponzorov. Našli sme podporu od jednotlivcov a inštitúcií v Indii, Belgicku, Nemecku, Japonsku, Švédsku... Minulý rok napríklad priatelia z Valencie v Španielsku zorganizovali výstavu „Maliari pomáhajú Indii.“ Skupina miestnych maliarov venovala niektoré svoje diela na podporu nášho sociálneho projektu. Výťažok z tejto akcie bol použitý na očkovania pre 500 detí a začiatok nového programu pre viac než 15 000 obyvateľov v jednej slumovej štvrti.

„Si šťastná?“ Na túto Nilishinu otázku nikdy nezabudnem, i keď mi ju položila pred vyše desiatimi rokmi. Keď teraz pomyslím na prácu, ktorej sme sa odvtedy spolu venovali, s určitosťou môžem povedať, že som šťastná a ďakujem za to Bohu. Som

rada, že môžem byť lekárkou a že svojou profesionálnou prácou môžem pomáhať množstvu ľudí v mojej vlastnej krajine.

Pri čítaní diel sv. Josemaríu, zakladateľa Opus Dei, som našla slová, ktoré ma tiež oslovili a nápadne mi pripomínajú moje stretnutie s Nilishou: *Si spokojný? Zamýšľam sa nad touto otázkou. Doteraz sa nenašli slová, ktoré by vyjadrili všetko, čo pociťuje srdce a vôľa človeka, keď si je vedomý, že je Božím dieťaťom.* (Brázda, 61)

opusdei.org.in